

متن پرسش

سلام و خدا قوت خدمت استاد عزیزتر از جانم: (سوال شخصی، خصوصی) مقدمه: استاد بحث نور وظیفه ای که فرمودید و بحث انداختن به قلبتون و... که می فرمایید متأسفانه برای ما با جهالت و غفلت نم کشیده و خبری از آن نیست که تشخیص دهیم و انجام دهیم که صلاح کار کجا و من خراب کجا... به خاطر همین دچار سردگمی میشیم و بعضا خودمون هم گم می کنیم. سوال: به نظرتون کسی که ۲۲ سال سن دارد و می خواهد در آینده اسلام شناس شود و هم در دروس عقلی می خواهد فعالیت کند، فعالیتی که مبانی تمدن را شکل می دهد و امروزه اهم هستند (فلسفه و عرفان و کلام و...) و غایت آن هم بحث شناخت و ابلاغ و پژوهش و انس در قرآن و روایات است و نگاه آن هم تمدنی است _ تمام فعالیت ها برای تمدن سازی اسلامی _ و نمی خواهد در زمینه فقه پویا فعالیت کند با توجه به این که سیر ۱۰ ساله حوزه تا ابتدای درس خارج اجتهاد پرور می باشد آن هم اجتهاد در فقه فقط (البته بنده نیز ترم آخر کارشناسی فقه و حقوق هستم آشنایی دارم کمی عرض می کنم قلبم به سمت این دروس نمی رود که ادامه دهم، و مثل حضرت عالی که ادامه ندادید.) حالا استاد عزیز با توجه به فعالیت های خودتون که داشتید نظر حضرت عالی برای ادامه ی کار چیست؟ بنده به این موارد فعلا رسیدم: الف: آیا دروس حوزوی رو که ضعف دارم به روش سیدی و غیر رسمی ادامه بدهم. (و همچنین استفاده از کتب امام و علامه طباطبایی) - چون اگر بخواهم از ابتدا شروع کنم زمان بالایی می گیرد و قسمتی از آن را خواندم؟- و بعد اگر علاقه ای آمد و وظیفه ای دوباره امتحان میدم و از پایه ۶ شروع می کنم ان شاء الله. در حال حاضر هم علاقه ی بالایی دارم و هم فعالیت و سابقه کار تشکیلاتی هم دارم در زمینه کار فرهنگی - تربیتی - و..... ب: رشته فلسفه و کلام اسلامی رو در ارشد و دکتری دانشگاه ادامه دهم. (البته با این نگاه که از سیدی اساتید مصباح، جوادی، فیاضی، حشمت پور و حضوری اساتید قم و تهران و موسسات شرکت کنم برای تکمیل آن) و همراه این نگاه که دانشگاه عالم فلسفه با دو سال و چهارسال نمی شوم اما من باب مدرک و بحث کرسی دانشگاهی و معلم شدن بحث تربیت و رفع مشکلات دانشجویان و بحث ارتباط با اساتید و جهان - (در ادامه هم فلسفه غرب و عرفان رو کار می کنم ان شاء الله) پ: در این بین بحث اشتغال و ازدواج می ماند که الله یرزق من حیث لا یحتسب (که الحمدلله خانواده کمک می کنند و فعلا فکری در مورد آن نکردم.) خلاصه ان شاء الله سخنتان که فرمودید رو عملی لبیک گوئیم: باید دو موضوع از همدیگر تفکیک شود؛ یکی موضوع رسیدن به عالم دینی که ربطی به دانشگاه و حوزه ندارد و دیگر موضوع رسالتی که در سنگر نهضت نرم افزاری و تئوری پردازی در علومی که نظام اسلامی به آن نیاز دارد □ اعم از علوم انسانی یا علوم فنی

□ همه باید در آن سنگری کاری را به عهده بگیرند و برای عبور از فرهنگ غربی تلاش کنند و مسلم اگر رویکرد عزیزان □ در حوزه یا دانشگاه - موضوع اخیر شد، به خوبی در عالم دینی خود همچون سربازی فداکار از الطاف عالی‌هی حضرت صاحب‌الأمر «عجل‌الله‌تعالی‌فرجه» برخوردار می‌شوید و مددهای خاص حضرت به شما خواهد رسید. *إن شاء الله* با تشکر فراوان استاد فقط آگه میشه لطف کنید تفصیلی جواب بدید بنده یک ماه هست که دارم در حوزه و دانشگاه و جایگاه آن دو و بالعکس تحقیق و تفکر می‌کنم و مشورت با اساتید بزرگ دانشگاه و حوزه و برای چندمین بار هم مروری داشتم بر کتب شما (ادب خیال و عالم انسان دینی و جزوه درباره طلبگی و... و کل سؤالات مربوط به حوزه در سایتتان) و می‌خواهم تصمیمی بگیرم با عقل و شعوری کامل و با اهمیتی به بلندای ابدیت. تمام مباحث برای این است که نشوم نیمه عمرت در پریشانی گذشت نیمه دیگر در پریشانی گذشت با تشکر فراوان و التماس دعای مخصوص

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مباحث و سؤالات تو در تویی را مطرح فرموده‌اید که تفکیک آن‌ها برای بنده چندان آسان نیست. فکر می‌کنم اگر اساس را بر آن بگذارید که علوم حوزوی را با همان عمق حوزوی چه در فقه و اصول و چه در فلسفه و عرفان دنبال کنید در عین آن‌که زمینه‌ی حضور در دانشگاه را فراهم می‌کنید، راه خوبی را برای خود شکل داده‌اید. موفق باشید